

Yoel Kitabı və Laodikeyalı Yeddinci Gün Adventist Kilsəsi - On doqquz nömrə

Jeff Pippenger

2025-12-25

On doqquzuncu nömrə

Yəhuda qəbiləsinin Aslanı İsa üçün işlədilən bir addır; bu ad Məsihin Öz peyğəmbərlik Kəlamını möhürləməkdə və sonra möhürünü açmaqda gördüyü işi vurğulayır. Vəhy kitabının beşinci fəslində Yəhuda qəbiləsinin Aslanı, eyni zamanda Davudun kökü olan, kitabı açmağa qalib gəldi. Davudun “kökü” Yesse idi, Yessenin kökü Fares idi, onun kökü Yəhuda idi, onun kökü Yaqub idi, onun kökü İshaq idi, onun kökü isə İbrahim idi. Davudun və ya Yessenin kökü, Yəhuda qəbiləsinin Aslanı ilə əlaqədar olaraq xatırlanırdıqda, başlanğıc və son prinsiplərini, yəni Alfa və Omeqanı vurğulayır. İsa Məsihin Vəhyi, Vəhy kitabının birinci fəslində möhürsüz açıldıqda, Onun xarakterinin əsas sifəti Onun Alfa və Omega olmasıdır. Onun Kim olduğu, həm də Yəhuda qəbiləsinin Aslanının möhürləmiş olduğu peyğəmbərliklərin möhürünü açmaq üçün, vaxtının gəldiyini müəyyən etdiyi zaman, istifadə olunan prinsipdir.

Allahın peyğəmbərlik Kəlamının möhürünün açılması, Allah Öz Kəlamının qüdrətindən istifadə edərək Öz iradəsinə uyğun oyanışlar yaratdığı zaman, Onun xilas işinin bir ünsürüdür. Bacı Uayt deyir ki, Daniel və Vəhy kitabları daha yaxşı başa düşüldükdə, aramızda böyük bir oyanış görünəcək. Allahın iradəsinə uyğun olaraq oyanış və islahatı meydana gətirən, Allahın peyğəmbərlik Kəlamının nurudur.

Bacı Uayt son günlərə nəzər salaraq, axır günlərdə Allahın xalqı arasında baş verən böyük bir islahata işarə edir. Müqəddəs tarixin oyanış və islahatlarının hamısı Allahın Kəlamından hasil olmuşdur və həmin müqəddəs dövrlərin hər biri bazar günü qanunundan bir qədər əvvəl başlanan son böyük oyanışa və islahata işarə edirdi. Həmin oyanışlar Allahın Kəlamının möhürünün açılması ilə meydana gəlir. Yeddi gürultü möhürlənmişdi; necə ki, on ikinci fəsildə Daniel kitabı da möhürlənmişdi.

1260 rəmzi ilə əlaqələndirilən dağılma dövrünün peyğəmbərlik xüsusiyyətlərini tətbiq etdikdə, görürük ki, Vəhy kitabının on birinci fəslində Musa və İlyas üç gün yarım küçədə ölü vəziyyətdədirlər. On səkkizinci ayəyə gəldikdə isə, Allahın qəzəbinin vaxtı yetişmişdir. Musa və İlyas insanın sınaq müddətinin başa çatmasından dərhal əvvəl Allahın xalqını təmsil edirlər. Onlar İsanın çarmıxa çəkildiyi yer olan Sodom və Misirin küçələrində 1260 rəmzi gün ərzində dağılmış vəziyyətdədirlər.

Musa və İlyas üçüncü ayədən yeddinci ayəyə qədər, küçədə öldürüldükləri yerədək, öz şəhadətlərini vermək səlahiyyəti ilə təchiz edilmişdilər. Yəhya ikinci ayədə məbədi ölçməyi tamamladı, sonra isə Musa və İlyas çul geyinmiş halda öz şəhadətlərini vermək səlahiyyəti ilə təchiz olundular. İlyas və Musanın xəbəri 1844-cü ildə Filadelfiyalı Millerçi Adventizmə verildi və 1863-cü ilə qədər onların səsləri nəsildən-nəslə ötürülən adət-ənənələrin altında basdırıldı. Onlar

“çul” geyinmiş halda üç il yarım öz şəhadətlərini vermək səlahiyyəti ilə təchiz olunmuşdular; bu isə 1863-cü ildən etibarən getdikcə artan qaranlığın rəmzidir.

Sister White-in yeddi gurultunu birinci və ikinci mələklərin hadisələrini təmsil edən anlayışı kimi verdiyi tərifi sətirbəsətir prinsipi ilə tətbiq etdiyimiz zaman, mələyi bir xəbərlə enən olaraq başlayan bir tarix qururuq; lakin sətirbəsətir yanaşmada, həmin mələk həm birinci, həm də ikinci mələkdir. Onlardan biri 11 avqust 1840-cı ildə bir ayağını quruya, bir ayağını isə dənizə qoydu, digəri isə 19 aprel 1844-cü il məyusluğunda gəlib çatdı.

Hər bir paralel tarixdə növbəti nişanə Həbəqququn lövhələri ilə əlaqəli olan Allahın əlidir. Birinci mələklə 1843-cü il cədvəli hazırlandı, lakin rəqəmlərin bəzilərində bir səhv var idi. İkinci mələklə isə Allahın əli Həbəqququn lövhələrinin bir nişanəsidir; O, əlini həmin səhvdən çəkdiyi zaman bu təmsil olunmuşdur. O, əlini çəkərkən, xəbər 22 oktyabr 1844-cü il məyusluğundan az əvvəl, Exeter düşərgə yığıncağındakı zirvəsinə qədər tədricən inkişaf etdi.

İki xətt bütün dünyanı əhatə edən bir xəbəri müəyyən edir; çünki gələn mələk bir ayağını quruya, bir ayağını isə dənizə qoyur və ilham bizə bunun ümumdünya miqyaslı bir xəbəri təmsil etdiyini bildirir. Mələk həmçinin on bakirə məsəlindəki gecikmə vaxtının başlanğıcını müəyyən edir. Bu ilk nişangahda biz həm də Allahın əlini bir yalanın meydana gəlməsində görürük. 19 aprel 1844-cü ildə, peyğəmbərcəsinə baxdıqda, sanki görüntü yalan söyləmiş kimi göründü, lakin səbir edənlər gözlədilər və görüntü geciksə də, yalan söyləmədi. Ancaq qurmaqda olduğumuz xətt başlayanda, ilk məyusluğun yalanı birinci nişangahın bir xüsusiyyəti kimi qeyd olunur.

Sonra Allahın əlinin nişanı və Habakkukun lövhələri Allahın bir səhvi örtüb sonra Öz əlini həmin səhvdən çəkdiyini göstərir. Millerçi tarixində bu səhvə Allah tərəfindən 1842-ci ilin mayında, cədvəl çap edilən zaman yol verildi və daha sonra 1843-cü il başa çatdıqda bu səhv zahir oldu; lakin bir müddət sonra Rəbb rəqəmlərdəki səhvdən Öz əlini çəkdi. Bu səhv 1842-ci ilin mayından ilk məyusluqdan sonrakı müəyyən bir vaxta qədər davam etdi. Birinci mələk üçün Allahın əli və Habakkukun lövhələri 1842-ci ilin mayında işarələnmişdir, lakin ikinci mələyin tarixində Onun əlini çəkməsi ilk məyusluqdan qısa müddət sonra baş verdi.

Bu, “əl”in nişanəsini peyğəmbərlik dövrü kimi müəyyən edir. Bu, Onun əlinin bir xətanı örtməsi ilə başlayan, sonra isə Onun əlinin həmin xətanın üzərindən götürülməsi ilə sona çatan bir dövrdür. Onun əlinin örtməsi və açması dövrü, Yəhuda qəbiləsinin Aslanının peyğəmbərlik nurunu möhürləyib sonra yenidən açması işinin bir təsviridir. O, həqiqəti örtüdü, sonra isə həmin eyni həqiqəti — ilkin nura zidd olmayan fərqli bir nura — aşkar etdi. O, bunu Millerçi Gecəyarısı Hayqırtısının dirçəlişini və islahatını meydana gətirmək üçün etdi.

Mələyin gəlişi ilə başlayan ləngimə vaxtı, Onun əli götürüldükdə başa çatdı; beləliklə, “yeddiinci ay hərəkəti”ni başlatmış peyğəmbərlik nuru açıldı və bu hərəkət Exeter düşərgə toplantısında Gecəyarısı Fəryadı xəbəri ilə nəticələndi; orada bu xəbər, böyük məyusluqdakı qapalı qapıya qədər, coşqun bir dalğaya çevrildi. Allahın qüdrətinin Öz Kəlamının möhürünün açılması vasitəsilə təzahürü getdikcə güclənən bir oyanış və islahat meydana gətirdi.

1863-cü ildə Laodikeyalı Millerçi hərəkətinə İordani keçmək qadağan edildi və İlyası və Musanı daşqalaq etdiklərinə görə səhraya təyin olundular. William Millerin xəbəri İlyasın xəbəri idi və Millerin təməl xəbəri Musanın “yeddi vaxt”ı idi. “Yeddi vaxt”ı rədd etmək Musanı öldürmək idi, Miller tərəfindən ortaya qoyulmuş təməl həqiqəti rədd etmək isə İlyası öldürmək idi. 1863-cü ildə həm elçi, həm də xəbər küçədə öldürüldü və o andan etibarən onları tapmağın yeganə yolu Yeremyanın qədim yollarındakı qəbirlərini axtarmaq idi. Onlar küçədə ölü idilər — yəni dirildiləcəkləri vaxta qədər. Onlar “öz sırası ilə açıqlanacaq” “yeddi göy gurultusunun gələcək hadisələri” təkrar edildikdə — yüz qırx dörd minin tarixində — dirildilirlər.

Birinci mələyin tarixi ikinci mələyin tarixinin üzərinə qoyulduqda, peyğəmbərlik quruluşu Məsihin əlini izləmək üçün bir istinad nöqtəsi yaradır; bu əl Gecə Yarısı Nidasının yolu üzərində olan işıqdır. Gecə Yarısı Nidasının ilkin nuru yolu işıqlandırır və yol boyunca yuxarıya doğru aparan işıq Onun “izzətli sağ qolunun” işığıdır.

“Mənə elə gəldi ki, nurla əhatə olunmuşam və yerdən getdikcə daha yüksəyə qalxıram. Dünyada advent xalqını axtarmaq üçün dönüb baxdım, lakin onları tapa bilmədim; bu zaman bir səs mənə dedi: “Yenidən bax və bir az daha yuxarı bax.” Bundan sonra gözlərimi qaldırdım və dünyanın çox-çox yuxarısına ucaldılmış düz və dar bir yol gördüm. Advent xalqı bu yol ilə yolun o biri ucunda yerləşən şəhərə doğru irəliləyirdi. Yolun başlanğıcında onların arxasında parlaq bir işıq qoyulmuşdu; bir mələk mənə dedi ki, bu, “gecəyarısı nidası”dır. Bu işıq bütün yol boyunca saçır və ayaqları üçün işıq verirdi ki, bürüməsinlər.

“Əgər onlar baxışlarını düz önlərində olan, onları şəhərə doğru aparan İsaya dikilmiş saxlayırdılarsa, təhlükəsizlikdə idilər. Lakin tezliklə bəziləri yoruldu və dedilər ki, şəhər çox uzaqdır və onlar gözləyirdilər ki, artıq ora daxil olmuş olaydılar. O zaman İsa Özünün izzətli sağ qolunu qaldırmaqla onları ruhlandırardı və Onun qolundan Advent dəstəsinin üzərinə dalğalanan bir nur çıxardı; onlar da: “Alleluia!” — deyər qışqırdılar. Başqaları isə tələsik şəkildə arxalarındakı nuru inkar etdilər və dedilər ki, onları bu qədər uzağa gətirən Allah olmamışdır. Arxalarındakı nur söndü, ayaqlarını tam qaranlıq içində qoydu; onlar bürüdü, nişanı və İsanı gözdən itirdilər və yoldan aşağıda yerləşən qaranlıq və şər dünyasına yuvarlanıb düşdülər.” Ellen G. White-ın *Christian Experience and Teachings* əsəri, 57.

Məsih Öz izzətli qolunu qaldırdıqda, Öz xalqına rəhbərlik etmək işinin rəmzi kimi Öz “əl”indən istifadə edir. Biz ikinci mələyin gəlişini 11 avqust 1840-cı ildə enən birinci mələklə birlikdə nəzərdən keçirdikdə, görürük ki, hər iki mələyin əlində bir xəbər var idi.

“Mənə göstərildi ki, bütün səma yer üzündə gedən işə necə böyük maraq göstərirdi. İsa qüdrətli bir mələyə tapşırırdı ki, aşağı enib yer üzünün sakinlərini Onun ikinci zühuruna hazırlaşmaları üçün xəbərdar etsin. Mələk göydə İsanın hüzurundan ayrıldığı zaman, onun önündə son dərəcə parlaq və izzətli bir nur gedirdi. Mənə deyildi ki, onun missiyası yer üzünün öz izzəti ilə işıqlandırmaq və insanı Allahın gələcək qəzəbi barədə xəbərdar etmək idi. ...”

“Yer üzünə enmək üçün başqa bir qüdrətli mələk göndərildi. İsa onun əlinə bir yazı qoydu və o, yerə enərkən belə fəryad etdi: «Babil yıxıldı, yıxıldı». Sonra mən məyus olanların yenidən gözlərini göyə qaldırdıqlarını gördüm; onlar Rəbbinin zühuruna iman və ümidlə baxırdılar. Lakin bir çoxları sanki yuxuda imiş kimi key bir halətdə qalırdı; bununla belə, mən onların

çöhrələrində dərin kədərini izini görə bilirdim. Məyus olanlar Müqəddəs Yazılardan gördülər ki, onlar ləngimə vaxtında idilər və görüntünün yerinə yetməsinə səbirlə gözləməlidirlər. Onları 1843-cü ildə Rəbbini gözləməyə sövq edən həmin dəlil, Onu 1844-cü ildə gözləmələrinə də səbəb oldu. Yenə də mən gördüm ki, əksəriyyət 1843-cü ildə imanlarını səciyyələndirən o qüvvəyə malik deyildi. Onların məyusluğu imanlarını sarsıtmışdı.” Early Writings, 246, 247.

Hər iki mələk üç mələkdən biridir; bu üçü birlikdə bir rəmz təşkil edir; buna görə də, hər biri özünəməxsus bir xəbəri təmsil etsə də, təmsil etdikləri xəbər baxımından bir-biri ilə uzlaşırlar. Hər iki mələyin əlində bir “yazı” vardır və bu, bir sınağı təmsil edir. “Birinci və ikinci mələklər” üçüncü mələklə “paralel getməlidir.”

“Allah Vəhy 14-dəki xəbərlərə peyğəmbərlik silsiləsində öz yerini vermişdir və onların işi bu yer üzünün tarixinin sonunadək dayanmamalıdır. Birinci və ikinci mələyin xəbərləri hələ də bu zaman üçün həqiqətdir və bundan sonra gələn bu xəbərlə paralel getməlidir. Üçüncü mələk öz xəbərdarlığını uca səslə bəyan edir. Yəhya dedi: ‘Bundan sonra mən göydən enən, böyük səlahiyyətə malik başqa bir mələk gördüm və yer onun izzəti ilə işıqlandı.’ Bu işıqlanmada üç xəbərin hamısının nuru birləşir.” The 1888 Materials, 803, 804.

Bacı Uayt üçüncü mələyi Vəhy on səkkizinci fəslin mələyi kimi müəyyən edir və birinci və ikinci mələklərin Vəhy on səkkizinci fəslin üçüncü mələyi ilə təmsil olunan peyğəmbərlik tarixi ilə paralel getməli olduğunu göstərir. Beləliklə, o, birinci mələyin 11 avqust 1840-cı ildə enişini 9/11 ilə eyniləşdirir və Vəhy on səkkizinci fəslin mələyinin “üçüncü mələk” olduğunu bildirir. Üçüncü mələk bu üç mələyin sonuncusudur və birinci mələklə timsallaşdırılır; buna görə də Bacı Uayt biza bildirir ki, birinci mələyin missiyası Vəhy on səkkizinci fəslin mələyinin missiyası ilə eyni idi, çünki hər iki mələyin missiyası “yer üzünü öz izzəti ilə işıqlandırmaq” idi.

“Yeddi gurultu” birinci və ikinci mələklərin tarixindəki hadisələrin təsnifatını təmsil edir; bu hadisələr üçüncü mələyin tarixində təkrar olunacaqdır. İlham yönəlmişdir ki, bu tarixləri “sətir üzərinə sətir” uyğunlaşdırdığımız zaman, birinci mələyin 1840-cı ildə enişi Onun 11 sentyabrda enişi ilə uyğunlaşır. Bu, iki şahidlə birlikdə yeyilməli olan bir sınaq xəbərini müəyyən edir və bir məyusluğu birinci nişangahla uyğunlaşdırır.

“Yeddi gurultu” məyusluqla başlayan və daha böyük bir məyusluqla başa çatan peyğəmbərlik dövrünü təmsil edir.

Birinci mələyin enişinin peyğəmbərlik xətti ikinci mələyin gəlişi ilə uyğunlaşdırıldıqda, bu, “həqiqətin bir quruluşu”nu meydana gətirir. Həqiqət üç mərhələ kimi müəyyən edilir; birinci və sonuncu eyni olur, orta mərhələ isə üsyanı təmsil edir. İlk iki mələk bu naxışla uyğunlaşdırıldıqda, birinci və ikinci mələklərdən ibarət bir quruluş yaranır ki, bu da Vəhy on səkkizinci fəslin üçüncü mələyini göstərir; və Vəhy on səkkizinci fəslin üçüncü mələyi həm birinci, həm də ikinci mələklərin birləşməsidir.

Vəhy on səkkizin üçüncü mələyi iki səsdən ibarətdir. Birinci səs Nyu-Yorkun binaları 11 sentyabrda çökdüyü zaman yerinə yetirildi və dördüncü ayənin ikinci səsi bazar günü qanundur. 11 sentyabrdan bazar günü qanununa qədər olan dövr daxilində Vəhy on səkkizin üçüncü mələyi birinci və ikinci mələklərin birləşməsinə təmsil edir. Bu həqiqət olduğuna görə, Vəhy on səkkizin

üçüncü mələyin tarixini təmsil etmək üçün həmin iki mələyin tarixindən “sətir üzərinə sətir” istifadə etmək — birinci və ikinci mələyi birinci və ikinci mələklə uyğunlaşdırmaq deməkdir.

İki mələk ilk məyusluğa gəlir və hər iki mələk peyğəmbərcəsinə bir-biri ilə əlaqəlidir, həmçinin hər ikisinin mələyin əlində olan sınaq xəbərdarlığı vardır. Xətdə bundan sonra təsvir olunan nişan Habakkukun lövhələridir ki, bu da birbaşa Allahın əli ilə əlaqələndirilir. Birinci mələyin xəttində 1843 cədvəli 1842-ci ilin may ayında hazırlanır, ikinci mələyin xəttində isə heç bir cədvəl yox idi. Cədvəl ikinci mələyin gəlişində sona çatmışdı. İkinci mələyin xəttində Habakkukun lövhəsi nişanı, 1843 cədvəlinin rəqəmlərindəki bir səhvdən Allahın əlini çəkməsidir.

Onun əli birinci mələyin istiqamət nişanındakı bir səhvi örtdü və Onun əli ikinci mələyin xəttində məhz həmin eyni istiqamət nişanında götürüldü. Beləliklə, birinci və ikinci mələyin paralel xətlərində Həbəqququn lövhələrinin istiqamət nişanı iki mərhələni təmsil edir. Birinci mərhələdə Onun əli bir səhvi örtür, Həbəqququn lövhələrinin istiqamət nişanı dövrünün sonunda isə O, əlini götürür. Ləngimə vaxtı ikinci mələyin gəlişi ilə başladı və ləngimə vaxtı Onun əlini götürməsi ilə başlayaraq tədricən sona çatır. Həbəqququn lövhələrinin istiqamət nişanı, başlanğıcda Məsihin əli və sonunda Onun əli ilə işarələnmiş bir zaman dövrünü təmsil edir.

İki əl birinci məyusluqda nişanlanmışdır və hər ikisinin qəbul edilib yeyilməsi vacib olan sınaq mesajı vardır. Sonra təməl həqiqətləri təmsil edən peyğəmbərlik vaxtı dövrü başlayır; bu dövr Allahın əlinin örtməsi ilə başlayıb Onun əlinin açması ilə başa çatır. Növbəti yol nişanı Exeter düşərgə toplantısıdır; burada gecə yarısındakı fəryad Məsihin əlini izləyərək Ən Müqəddəs Yərə daxil olacaq kəsləri ayırır və saflaşdırır.

Məsih Ən Müqəddəs Yərə keçdiyi zaman əlini göyə qaldırdı və and içdi ki, artıq zaman olmayacaq. O, üçüncü mələyin tarixində təkrarlanan birinci iki mələyin tarixini təmsil edən “yeddi göy gurultusu”nu yenidən möhürləmişdi. O, “yeddi göy gurultusu”nu, Danielin on ikinci fəslindəki peyğəmbərlikləri möhürlədiyi kimi möhürlədi. Danielin on ikinci fəslində, üç simvolik zaman dövründən birincisində, Məsih hər iki əlini göyə qaldırır və bəyan edir ki, Allahın xalqının səpələnməsi başa çatdıqda, “heyfət edilən adamlar” olanlar paklanacaq və təqdim kimi ucaldırılacaqlar. Hazırda nəzərdən keçirdiyimiz birinci və ikinci mələklərin quruluşu simvolik olaraq hər addımda Allahın əlini təzahür etdirir.

O, həqiqəti örtükdə məyusluq hasil olur, əlini çəkəndə isə işıq hasil olur; və bu işıq Gecəyarısı Fəryadının xəbəri olan işıqdır. Birinci məyusluqdan böyük məyusluğa qədər olan xətt alfa və omeqanın imzasını daşıyır və həqiqətin quruluşu daxilində irəli sürülür. Başlanğıc sonu təmsil edir və iki məyusluq arasındakı nişanə Habakkukun lövhələrinin möhürlənməsi və möhürünün açılmasının təsirini təsvir edir; bu isə Yeremyanın qədim yollarının açılmasıdır və Bazar qanunundan əvvəl məbədin üzərində ucaldırıldığı təməli təmsil edir, o zaman ki, tamamlanmış məbəd bütün dağların üzərində ucaldırılır. Həqiqət kəlamındakı orta nişanə üsyanı təmsil edir və buğda ilə əlaqə otlarının son ayrılığı ilə təmsil olunan tarixdə ağılsız bakirələrin üsyanını zahir edir.

Habakkukun lövhələrinin yol nişanı ilə təmsil olunan üsyan mütərəqqi olaraq təsvir edilir, çünki bu, tək bir yol nişanı deyil, Allahın əli ilə təmsil olunduğu kimi, müəyyən başlanğıcı və sonu olan bir dövrdür. Allahın əli ilk məyusluqda iki dəfə görünür, çünki hər ikisinin əlində bir xəbər olan iki

mələk vardır. Üsyanın növbəti yol nişanının bir başlanğıc və bir son əli vardır; buna görə də onun peyğəmbərlik xüsusiyyətləri daxilində də iki əl mövcuddur. Daha böyük məyusluğun üçüncü yol nişanı, yeddi göy gurultusunun möhürləndiyi məhz həmin keçiddə, Danielin on ikinci fəslində olduğu kimi, Məsihin əlini qaldıraraq göyə and içdiyini göstərir. Mələyin indi nəzərdən keçirdiyimiz ilk iki mələyin peyğəmbərlik quruluşunun sonunu işarələdiyi elə həmin məqamda, O, peyğəmbərlik zamanının tətbiqini başa çatdırır və Özünü Daniel kitabında paralel bir keçiddə yerləşdirir; orada O, bir əlini deyil, hər iki əlini qaldırır.

Daniel on ikidə axır günlərdə möhürdən açılan üç peyğəmbərlik dövrü vardır, çünki Allahın xalqının başına axır günlərdə gələn budur. Danielin son, zirvə nöqtəsinə çatan görüntüsündə qeyd olunan ilk şey bu idi ki, Allahın qalqı xalqını təmsil edən Daniel həm şeyi, həm də görüntünü anlayırdı. Daniel tərəfindən yazıya alınan son şey biliyin artmasının Yəhuda qəbiləsinin Aslanı tərəfindən anlayanlar kimi seçilən Allahın xalqı arasında son dirçəlişi və islahatı meydana gətirmək üçün necə istifadə edildiyidir. O, Öz xalqının möhürlənməsini Vəhydəki “yeddi gurultu”nun möhürdən açılmasını Daniel on ikidəki “üç dövr”ün möhürdən açılması ilə əlaqəli şəkildə həyata keçirir.

İsa, Allahın xalqının qüdrətinin dağıdılması ilə bağlı üç il yarımlıq peyğəmbərlik günlərinin sonunda bütün “möcüzələrin” başa çatacağını müəyyənləşdirəndə, Vəhy on birdəki küçələrdə baş verən üç gün yarımlıq ölümün başa çatdığı 2023-cü ilin iyul ayını göstərir. İndi möcüzələr Bazar qanunundan əvvəl başa çatacaqdı. O, bir yox, hər iki əlini qaldırmaqla 2023-cü ilin iyulunu nişanladı. Bununla O, Millerçi tarixdəki səhvə əlini çəkdiyi vaxt olduğu kimi, ləngimə vaxtının sonunu da nişanlayırdı. İlk məyusluq 18 iyul 2020-ci ildə baş verdi; bu, Millerçilərin ilk məyusluğu ilə əvvəlcədən təsvir edilmişdi və ləngimə vaxtı başladı və O, 2023-cü ilin iyulunda qalqı xalqını toplamaq üçün əlini ikinci dəfə uzadana qədər davam etdi.

İlk məyusluq Allahın əlini bir səhvin üzərinə örtməsi ilə təmsil olunur; Millerçilər üçün bu səhv 22 oktyabr 1844 əvəzinə 1843-cü ilin müəyyənləşdirilməsi idi. Bu məyusluq on ikinci fəslin on ikinci ayəsində təmsil olunur. İlk məyusluq Onun əlinin səhvi örtməsi ilə təmsil olunur və ilk məyusluğa çatan Millerçilərlə tipləşdirilmişdir. On ikinci ayədəki söz “çatır”dır. Min üç yüz otuz beşə qədər gözləyən və ona “çatan” nə bəxtiyardır; 19 aprel 1844-cü il məyusluğuna “çatan” nə bəxtiyardır. “Çatır” kimi tərcümə olunan söz “toxunmaq” mənasını verir. Millerçilər 1843-cü il 1844-cü ilə toxunduqda öz ilk məyusluqlarını yaşadılar. Daniel on ikinci fəslin on ikinci ayəsi həm 19 aprel 1844-cü ilin ilk məyusluğunu, lakin daha birbaşa olaraq 18 iyul 2020-ci ilin ilk məyusluğunu müəyyən edir.

Axır zamanda, bilik artdığı və buğda ilə əlaqə otlarının son ayrılmasını yerinə yetirdiyi zaman açılan üç dövrün ilk peyğəmbərlik dövrü ilə son peyğəmbərlik dövrü, beləliklə, yüz qırx dörd mini möhürləyən peyğəmbərlik nurunun açılmasını müəyyənləşdirən eyni peyğəmbərlik dövrüdür.

Yeddinci ayənin birinci müddəti, 2023-cü ilin iyulunda Vəhy on birdəki üç gün yarımın səpələnməsinin sonudur, on ikinci ayədəki müddət isə həmin səpələnmənin 18 iyul 2020-ci ildə başlanğıcıdır. Alfa və Omega Daniel on ikidəki yeddi gurultunun tarixini, 18 iyul 2020-ci il məyusluğu ilə başlayan və üç gün yarım rəmzi vaxt sonra 2023-cü ilin iyulunda başa çatan tarix

kimi işarələmişdi. Eyni dərəcədə mühüm olan budur ki, Alfa və Omeqa son gecikmə vaxtının başlanğıcını və sonunu işarələdikdə, O, təkcə birini deyil, Özünün hər iki əlini göyə qaldırdı və əbədi-əbədi yaşayanın adına and içdi.

Bəşər Oğlu olan Allahın Oğlu, Məsihlə İbrahimi əvvəlcə bir vədlə çağırdığı, sonra isə həmin vədi andla təsdiqlədiyi zaman Allahın əhd xalqının hekayəsinin zirvə nöqtəsinin başlandığı elə həmin yerdə Ata ilə and içir. Ayaqqabılarını çıxar, çünki müqəddəs torpaq üzərindəsən!

Üç peyğəmbərlik dövrünün ortadakı hərfi, on birinci ayənin 1290 ilində təmsil olunduğu kimi, Abram və Paulun əhd vaxtına dair 430 illik peyğəmbərliyinin omeqa yerinə yetməsindən başqa bir şey deyildir. Ayəyə Millerçi anlayışla yanaşdıqda, papalığ üçün otuz illik hazırlıq dövrü, ardınca isə papalığın 1260 illik təqibi müəyyən edilir. Abramın 430 ili, ilk otuz ilin Rəbbin Abramla əhdə daxil olmasını təmsil etməsi ilə birlikdə, müəyyən bir millətdə əsarəti və qurtuluşu təmsil edir. Kahinlər üçün otuz illik hazırlıq 1989-cu ildə, sonun vaxtında başladı və bu otuz il bazar qanununda başa çatır; həmin vaxt ayə viranəlik iyrəncliyinin qurulacağını bildirir və sonra Vəhy on üçdə Yəhyanın 42 rəmzi ayı ilə uyğunlaşaraq, Allahın xalqını 1260 rəmzi il ərzində təqib edəcəyini göstərir.

Yüz qırx dörd minin islahat hərəkəti 1989-cu ildə başladı; həmin vaxt Rəbb bazar günü qanununda başlayan gecəyarısı böhranı zamanı xidmət etmək üçün bir kahinliyi hazırlamaq işinə başladı. Alfa və Omeqa Hiddekelin suları üzərində dayandı və hər iki əlini göyə qaldıraraq and içdi ki, 18 iyul 2020-dən 2023-cü ilin iyulunaqədər olan səpələnmə başa çatdıqda, Məsihin Öz İlahiliyini insanlıqla birləşdirməsi işi ilə bağlı möcüzələr tamamlanmış olacaqdır.

Bu, yeddi gurultunun xəttində olan onuncu fəslin eyni bəyanıdır; çünki O, orada peyğəmbərlikdə zamanın tətbiqini yalnız başa çatdırmadı, həm də yeddinci şeypurun çalınacağı günlərdə Allahın sirrinin tamamlanacağını bildirdi. Daniel on ikidəki paralel mətn göstərir ki, səpələnmənin 2023-cü ilin iyulunda sona çatdığı zaman, Məsihin hər iki paralel mətnə əlini qaldıraraq and içməsi ilə eyni vaxta təsadüf edən yeddinci şeypurun çalınması ilə təmsil olunduğu kimi, Allahın xalqının möhürlənməsinin tamamlanması da başa çatacaqdı.

Daniel on ikinci fəslinin üçqatlı xəbərinin birinci peyğəmbərlik dövrü ilə sonuncu peyğəmbərlik dövrü alfa və omeqa nişanəsi daşıyır. Yeddinci ayənin birinci dövrü on ikinci ayənin başlanğıcını göstərdiyi həmin eyni dövrün sonunu müəyyən edir. Yeddinci və on ikinci ayələrin ortasında, 1989-cu ildə başlanan axır zaman tarixindən möhlətin bağlanmasıqədər olan tarix təmsil olunur. Yeddinci ayənin alfa dövrünün ortasında və on ikinci ayənin omeqa tarixində, Bazar günü qanunundan Michael ayağa qalxanaqədər bəşəriyyətin son üsyanı təmsil olunur; və bu, məhz Michaelın ayağa qalxdığı həmin fəsildə təmsil olunur.

Orta dövrün üsyanı, ilk növbədə, üsyanın zahiri tarixidir, lakin ilk otuz il sonrakı 1260 günlük dövrdə təmsil olunan zahiri qüvvələrlə birbaşa qarşıdurmada olan kahinlərin hazırlanmasının daxili tarixidir.

Orta dövr İbrani əlifbasının on üçüncü hərfinin üsyanını təmsil edir və sınaq müddəti hələ davam edərkən yer planeti üzərində böyük mübahisənin son döyüşünü təsvir etdiyinə görə daxili ilə

birdəşir. Onun xarici və daxiliyin birdəşməsi həm də Hiddekel çayı və Alfa ilə Omeqanın möhürünü daşıyan, həqiqətin quruluşu üzərində inşa edilmiş üç fəsil ilə təmsil olunan Danielin son görüntüsünün xəbəridir. Birinci və sonuncu fəsil əbədi parlayan ulduzlar kimi təsvir olunan Allahın xalqının möhürlənməsinə müraciət edir. Üsyanın orta fəslə eyni tarixi, həmin strukturun məhz ortadakı ayəsi olan on birinci ayədə 1290 il ilə təmsil edilən tarixi müəyyən edir.

Məsih Öz əlini peyğəmbərlik quruluşu daxilində işlətdikdə, bu, bir çox həqiqətləri təmsil edir, lakin həmçinin Onun Öz xalqını üzərində apardığı yolu da təmsil edir. İsa Məsihin vəhyi 2023-cü ilin iyul ayında möhürdən açılmağa başladı. Həmin möhürdən açılma, yeddi göy gurultusunun və on ikinci fəsildə təqdim olunduğu kimi Danielin xəbərinin möhürdən açılmasını da əhatə edir. Bu möhürdən açılma 1989-cu ildə başlamış və bazar qanunu ilə başa çatan qırxıncı ayənin gizli tarixi daxilində baş verir. Həmin tarixdə Allahın xalqı möhürlənəcək və onlar Müqəddəs Ruhun tökülməsi ilə möhürlənirlər. Müqəddəs Ruhun son tökülməsi Vəhyin səkkizinci fəslində müəyyən edilir; orada o, yeddinci və buna görə də son möhür kimi təqdim olunur. Yəhuda qəbiləsinin Aslanı beşinci fəsildə yeddi möhürlə möhürlənmiş kitabı açmaq üçün qalib gəldi.

Altıncı möhür altıncı fəslin sonunda bu sualı ortaya qoydu: günah üçün artıq vəsatətin qalmadığı dövrdə kim tab gətirə biləcək?

Çünki Onun qəzəbinin böyük günü gəlib çatmışdır; və kim dayana biləcək? Vəhy 6:17.

Növbəti fəsil, yaxud demək olar ki, növbəti ayə, Bazar günü qanunu böhranı zamanı Allahın Padşahlığına toplanan yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsini və böyük izdihamı təqdim edir. Yüz qırx dörd min nəfər altıncı möhürün sualına cavabdır. Onlar yeddinci fəsildə təqdim edildikdən sonra isə, səkkizinci fəsil yeddinci və son möhürün açıldığını müəyyən edir.

Və yeddinci möhürü açdığı zaman göydə təxminən yarım saatlıq sükut oldu. Mən Allahın önündə duran yeddi mələyi gördüm; və onlara yeddi şeypur verildi. Və başqa bir mələk gəlib qurbangahın yanında dayandı; əlində qızıl buxurdan var idi; və ona çoxlu buxur verildi ki, onu taxtın önündə olan qızıl qurbangah üzərində bütün müqəddəslərin duaları ilə birlikdə təqdim etsin. Və müqəddəslərin duaları ilə birlikdə olan buxurun tüstüsü mələyin əlindən Allahın önünə qalxdı.

Mələk buxurdanı götürdü, onu qurbangahın odu ilə doldurdu və yer üzünə atdı; bundan sonra səslər, göy gurultuları, şimşəklər və zəlzələ baş verdi. Vəhy 8:1–5.

İşaya kitabının altıncı fəslində “köz” kimi təsvir olunan və Sister White tərəfindən paklanmanın rəmzi kimi müəyyən edilən “od” qurbangahdan götürülərək yer üzünə atılır. Pentikost günündə göydən enən “od” “oddan dillər” şəklində təzahür etmişdi. Əhdin Elçisi Levi oğullarını paklamaq üçün istifadə etdiyi də “od”dur.

“‘Kürəyi Onun əlindədir; O, xırman yerini tamamilə təmizləyəcək və buğdasını anbara yığacaq.’ Matta 3:12. Bu, təmizlənmə vaxtlarından biri idi. Həqiqət sözləri vasitəsilə saman buğdadan ayrılırdı. Tənbehi qəbul etmək üçün həddən artıq boş və özünə haqq qazandıran, təvazökar bir həyatı qəbul etmək üçün isə dünyanı həddən artıq sevən olduqlarına görə, çoxları İsadən üz döndərdi. Bu gün də çoxları eyni şeyi edir. Canlar bu gün, Kapernaumdakı

sınaqoqda olan o şagirdlərin sınaqdan keçirildiyi kimi, sınaqdan keçirilir. Həqiqət ürəyə tətbiq edildikdə, onlar görürlər ki, həyatları Allahın iradəsinə uyğun deyildir. Özlərində tam bir dəyişməyə ehtiyac olduğunu görürlər; lakin özündən imtina tələb edən işi üzərlərinə götürmək istəmirlər. Buna görə də günahları üzə çıxarıldıqda qəzəblənirlər. Şagirdlərin İsadən ayrılıb belə gileyləndikləri kimi, onlar da incimiş halda gedirlər: ‘Bu ağır sözdür; buna kim qulaq asa bilər?’” The Desire of Ages, 392.

Odur ki, necə İlyasın təqdiminə od endisə, eynilə Gidyonun mələyə təqdim etdiyi qurbana da od endi. Paklaşdırmanın “odu” Allahın Kəlamıdır, çünki müqəddəs edilmək Onun Kəlamı ilə təqdis olunmaq deməkdir. Yeddinci möhür açıldıqda yerə atılan “od”, son günlərdə, yeddinci şeypurun səslənməsi zamanı, yeddi gurultu ilə təmsil olunan hadisələrin son və kamil yerinə yetməsində və Daniel on ikidə son günlərdə möhürlü saxlanılmış üç peyğəmbərlik dövrü ilə təsdiqlənən, möhürləri açılmış peyğəmbərlik xəbərinin qüvvətləndirilməsini göstərir.

İnsanlığ üçün sınaq müddətinin başa çatmasından dərhal əvvəl möhürü açılan İsa Məsihin Vəhyi — yeddi gurultunun möhürünün açılmasını, yeddinci möhürün götürülməsini, Daniel on ikinin möhürünün açılmasını və Daniel on birin qırxıncı ayəsinin gizli tarixinin, məhz mələyin kətan geyimli Olan Şəxsdən bu möcüzələrin sonunun nə olacağını soruşduğu həmin tarixin möhürünün açılmasını ehtiva edir.

Kətan geyimli Adam cavab verib dedi — 2023-cü ilin iyulunda ləngimə vaxtının sonuna çatdığınız zaman, yüz qırx dörd minin möhürlənməsi tarixçəsinə çatmış olursunuz.

O həmçinin dedi ki, Vəhyin on birinci fəslindəki üç yarım simvolik günün sonunda, Daniel kitabından olan peyğəmbərlik xəbəri, 1798-ci ildə son zamanın başlanğıcı ilə əvvəlcədən göstərilirdi kimi, möhürdən açılacaqdı. O halda üç yarım simvolik günün sonunda möhürdən açılacaq həqiqət, məhz Daniel kitabının möhürlənməsini və möhürdən açılmasını müəyyənləşdirən və izah edən həmin doqquz ayədə yerləşəcəkdi.

Bu məsələləri növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Məsih bu yer üzünə gəldikdə, nəsildən-nəslə ötürülmüş ənənələr və Müqəddəs Yazıların insani təfsiri insanlardan İsadaki həqiqəti gizlətdi. Həqiqət ənənələrin böyük bir yığını altında basdırılmışdı. Müqəddəs kitabların ruhani mənası itirilmişdi; çünki insanlar öz imansızlıqları içində səmavi xəzinənin qapısını bağlamışdılar. Qaranlıq yer üzünü, zülmət isə xalqları bürümüşdü. Həqiqət göydən yerə baxırdı; lakin heç bir yerdə ilahi möhür aşkar olmurdu. Ölüm kəfəninə bənzər bir qaranlıq bütün yer üzünə yayılmışdı.

“Lakin Yəhuda qəbiləsinin Aslanı qalib gəldi. O, ilahi təlim kitabını qapalı saxlayan möhürü açdı. Dünyaya saf, qatışıqsız həqiqətə baxmağa izin verildi. Qaranlığı geri çəkib xətanın qarşısını almaq üçün Həqiqətin Özü nazil oldu. Dünyaya gələn hər bir insanı işıqlandırmaqlı olan nurla göydən bir Müəllim göndərildi. Bilik axtarışında can atan, peyğəmbərlik sözünün etibarlı kəlamını axtaran kişi və qadınlar var idi; o gəldikdə isə, qaranlıq bir yerdə parlayan işıq kimi oldu.” Spalding Magan, 58.

“Katiblər və fəriseylər Müqəddəs Yazıları izah etdiklərini iddia edirdilər, lakin onları öz düşüncə və ənənələrinə uyğun şəkildə izah edirdilər. Onların adətləri və qaydaları getdikcə daha ağır və tələbkar olurdu. Müqəddəs Kəlam öz mənəvi mənasında xalq üçün möhürlənmiş kitab kimi oldu, onların dərk etməsinə qapalı qaldı.” Signs of the Times, 17 may 1905.